

Београду је довољно 4.752 такси возача, каже озбиљна студија коју је наручила Скупштина града. Пошто их тренутно има 7.635 регистрованих, то значи да улицама града сада крстари скоро 3.000 такси возила „вишка“.

Просто је невероватно у каквој смо заблуди живели. Мислили смо да таксисти, њихова удружења и картели раде шта им се хоће зато што је премало конкуренције и зато што су моћни, али они то заправо раде зато што их је превише. Ма мора бити да су у тој студији закључили како у Београду има и превише путника. Пошто су ти прекобројни путници много пута на сопственим ђоновима искусили чињеницу да су таксисти, а не муштерије они који су у позицији да бирају. То одлично зна свако ко је наручивао такси, па су га из централе одмах преслишали о томе где би он то да иде. Не питају они дивана ради, већ да виде да ли им се свиђа оно што имате да кажете. „Од Славије до Калемегдана? Жао нам је, нема слободних возила, назовите касније“, саопштиће вам из сваке такси централе. Дабоме, ко би се смарао са таквом сићом од посла кад за то време може да убоде неку возњу до Овче или Крњаче. Покушавам да замислим, шта ће све да питају кад их буде још 3.000 мање... Јесте ли спремили ситно? Колико имате кила? А ко вас је препоручио?

Не треба ни помињати колико је безнадежна мисија дочепати се таксија када пада киша или снег. У централама не одговарају на позиве, на улицама празних нема. Добро, то су ванредне околности, оно што је стварно важно јесте да ствари функционишу када је време сан снова. Уосталом, коме још треба такси када пљушти или веје?

Замислите рецимо да су и трговине толико затрпане послом да могу да бирају купце. На улазу у самопослугу траже вам списак ствари за набавку, да би проценили јесте ли уопште вредни труда. „Само хлеб и млеко? Жао нам је, нема слободних каса, навратите касније.“ Замислите сад, да на све то, нека студија покаже како би скоро половину самопослуга заправо требало затворити, јер их је превише. Оне које би преостале могле би онда да почну и са наплаћивањем улазница, само кад се не би прибојавале неке нове студије која би показала како су све продавнице у Београду заправо сасвим непотребне.

Руку на срце, и зашто дозволити да овај посао раде сви они који мисле да им се то исплати, кад већ ствар може да се озбиљно „простудира“, па да се „у возило“ прецизно

Мала бара

Пише: Јована Папан
среда, 18 фебруар 2009 15:07

прорачуна колико нам је таксија заиста потребно. Како бисмо иначе ми путници то знали? Ето, да нам таксисти на то дискретно нису скренули пажњу, још бисмо живели у убеђењу да нам је заиста потребан такси да стигнемо од Славије до Калемегдана. А осим што нам стално сметају и праве гужву у граду сва та сувишна возила, она све те драгоцене радно способне људе, читавих 3.000, спречавају и да попуне толика друга важна радна места која зврје празна.

Наравно, није све то само због љубави према оптималности, већ и зарад унапређења наше престонице. Занемаримо већ једном тај квантитет, али порадимо на квалитету – студија је лепо показала како не можемо имати оба. Таксија ће бити мало, али ће зато бити лепа и задовољаваће све врхунске стандарде, а таксисти ће бити уредно зачешљани. Вожња таксијем уствари, биће као неки културни угођај. Па не може свако тек да уђе ни у музеј, ни на премијеру, што би могао у београдски такси.

А шта да ради онај коме се само негде жури? Па нек крене на време.